

որ եթէ անոնք կրթուին, սովորին, մարդ ըլլան, հարկաւ իր որդին ալ, իր քոռունքն ալ կը կըրթուին, կըսովորին, մարդ կըլլան: Այսպիսի անշահասէր, անձնուրաց եւ վսեմախոհ ազգասիրաց ան դուլ ջանքովն առաջ գնացեր են Եւրոպիոյ քաղա-

քակիրթ ազգերը. չիք տարակոյս որ մեր Հայոց ազգն ալ պիտի երբայ, մանաւանդ զի ուրախութեամբ կըտեսնեմք որ այսպիսի քաջընտիր ազգասիրաց գեղեցիկ թիւը փոխանակ պակսելու՝ օրէ օր կաճի կաւելնայ:

ԱԶԳԱՍԻՐ ՀԱՅԿԱԶՈՒՆՔ ՌՈՒՍԱՍՏԱՆԻ.

Ազգասիրութիւնը այնպիսի լոյս մը եղած է այս տարիներս նաեւ մեր ազգին մէջ՝ որ անով կըփայլին կըշողշողան աշխարհիս ամեն կողմը գտնուած Հայերն ալ: Ռուսաստանէն եկան Փարիզ մօտերս՝ ուրիշ քանի մը ազգասերներէ զատ՝ Շուշեցի Պ. Սարգիս Ղահրամանեան Յովհաննիսեաց եռանդուն եւ խոհական երիտասարդը, եւ Ղալարեցի Պ. Յովսէփ Իզմիրեանց. ասոնց ազգասիրութեանը մէք ալ ականատես վկայ ըլլալով, սիրով կըհրատարակեմք հոս Պատկանեան Պ. Ռափայելին անոնց Փեքրպուրկէն ճամբայ ելած ժամանակը շարադրած երկու ոտանաւորները, որ քէ հեղինակին պատիւ կըբերեն եւ քէ այն ազգասեր բարեկամներուն:

Ի հրաժեշտ Ղահրամանեան Պարոնին.

Մեր փոքրիկ խումբը անըսփովի բողած՝
Գընում ես, եղբայր, դու յերկիր օտար.
Ա՛յս քէ գիտնայիր՝ ճրքան մեր յաջաց
Արցունք պիտ' քափենք մենք քեզի համար:

Թողիր Հայրենիդ, բողիր Հայաստան,
Պանդըխտի նման եկար դեպ՝ Հիւսիս,
Բայց քու ջերմ հոգին անշեշ հրոյ նման
Միշտ բոցոտ մնաց ի սեր Հայ ազգիս:

Արդ զընաս դեպ ի կողմն Արեւմտեան,
Ուր լոկ անուամբ է արեւը մտնում,
Բայց տիւ եւ գիշեր լոյսը հոգեկան
Անաղօտ լուսով յարատեւ փայլում.

Այն պայծառ, նըշոյր իցէ քէ փայլին
Գու սրտի մէջը նորանոր լուսով.
Եւ երբ քու սրտի բաղձանք կատարին՝
Վերջստին առ մեզ դու շտապէ փութով:

Մենք քեզ կըսպասենք ակնապիշ աջբով,
Կըլիշենք անունդ ամեն մի վայրկեան,

Ինչպէս սիրտ մենք քեզ անկեղծ սիրով,
Նոյն եւ կըմընանք մինչ օրը մահուան:
Հաւատն դու միշտ մեր անկեղծ սիրոյն,
Յուսն քու բարի ըղձի կատարման,
Եւ որ քան զամեն բան է գերագոյն՝
Սիրէ յար եւ միշտ մեր մայրն հայաստան:
Առ ժամս փարատէ կարօտն հայրենեաց,
Ի սեր քու Ազգին դարձիր դու պանդուխտ,
Ազգասիրութիւն սովորիր յազգաց
Դեպ ի որս ճգտի սրտին քո սուրբ ուխտ:

Ի հրաժեշտ Իզմիրեանց Պարոնին.

Դու եւ ես բողնում, զընում մեզանից,
Ու շատ հառաջանք քամում մեր սրտից.
Ուղիդ է երկար, եւ վայրքն անձանօր,
Տեր Աստուած լինի քո վերայ խնամօտ,
Պահպանէ քեզի, չխտայ փորձանքին
Դեր ի սեր խղճուկ որբուկ մեր Ազգին,
Որին սիրեցիր դու անկեղծ սիրով,
Ու ձեռն օգնութեան միշտ տըւիր զըրով.
Գընա՛, տնայ բարեւ մեր պանդուխտ եղբարց,
Որք քեզ պես բողած տըներըն իւր հարց
Գնացել են Փարեզ ի տես Լեւոնին —
Երկիրպագանել այն մեր սուրբ Շիրմին,
Որ իւր մեջ ունի մեր փառքըն Հարանց,
Հայերու սրտին յաւետ անմոռաց,
Ասն դու պանդուխտ մեր հայրենակցաց,
Որ կան եւ այստեղ շատ սրտեր վառած
Անշեշ հրով սիրոյ դեպ յայն Հայաստան,
Որ ամեն սրտից է սուրբ ապաստան.
Ոգի՛ տուր նոցա, քաջալերէ՛ շատ,
Որ սիրով առ Հայն, լինին միշտ առատ.
Ձի կորուսանեն հոգին ազգութեան,
Ձի ճըգեն բերնից լեզուն Հայկական:

ՌՈՒՍԱՆՈՂ ՌԱՓԱՅԷԼ ՊԱՏԿԱՆԵԱՆ.